

fra Arbejdstidsforkortelsen. Det samme er Tilfældet, hvor en Arbejdstidsforkortelse for et bestemt Arbejde vil medføre særlige tekniske Vanskeligheder eller ikke kan forventes at medføre en væsentlig Forøgelse af Antallet af beskæftigede Arbejdere, ligesom iøvrigt hvor andre særlige Omstændigheder maatte gøre sig gældende. Der foreslaas derfor tillagt Socialministeren en Beføjelse til at dispensere fra Bestemmelsen enten for et bestemt Arbejde eller for Dele af dette.

ad § 2.

Det er ovenfor i Bemærkningerne til § 1 flere Gange anført, at det er Lovens Formaal indenfor sit Omraade at bringe flest mulige Arbejdere i Arbejde. Der arbejdes imidlertid for Tiden, og vel navnlig i Landkommunerne, i et vist Omfang for nedsat Arbejds løn, og saafremt de af Loven omfattede Arbejder skal kunne kræves udført for saadan nedsat Løn i nedsat Arbejdstid, vil Arbejdsfortjenesten bringes ned i en saadan Nærhed af Arbejds løshedsunderstøttelsen, at Arbejdernes Interesse i at tage Arbejde betydelig svækkes. Man har derfor ment at burde foreslaa, at der for disse Arbejder skal betales overenskomstsmæssig Arbejds løn.

ad § 3.

Stk. 1. Bestemmelsen i dette Stykke tilsigter at undgaa, at ethvert Arbejde paa Forhaand tvinges ind i en bestemt Form for Arbejdstidsnedsættelse. Der bør være Adgang til i hvert enkelt Tilfælde at anvende den Form, der passer bedst med paagældende Arbejdes Forhold. Der kan derfor vælges mellem 1) en Forkortelse af Arbejdstiden for de enkelte Arbejdsdage eller 2) Indførelse af en 5-Dages Arbejdsuge eller 3) Indførelse af et alternerende Arbejdssystem, hvorved Arbejderne periodisk ombyttes med andre tidligere arbejdsløse, saaledes at Arbejdstid pr. Dag og Uge derved kan forblive uforandret. Dette Arbejdssystem skal dog ordnes saaledes, at Resultatet deraf indenfor en Periode paa 6 Uger mindst kan blive samme Arbejdstidsnedsættelse som ved Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge. 4) I Tilfælde, hvor disse Former vanskeligt lader sig anvende, kan man endelig vælge at stille Arbejdet i Bero i et Tidsrum paa tilsammen 1 Uge indenfor en Periode paa 6 Uger.

Stk. 2. I saadanne Tilfælde, hvor Arbejdet af tekniske Grunde bør udføres i samme Antal Timer daglig, og en 5 Dages Uge eller andre Former for Arbejdstids-

forkortelse kun med Vanskelighed lader sig anvende, vil det være rimeligt kun at nedsætte Arbejdstiden til 42 Timer ugentlig, saaledes at den daglige Arbejdstid kan blive 7 Timer.

Omvendt vil der kunne forekomme Tilfælde, hvor det vil være muligt at opnaa en betydelig Billiggørelse af et Arbejde ved Indførelse af en kortere Arbejdstid end 40 Timer om Ugen, ligesom der som ovenfor omtalt kan forekomme Tilfælde, hvor en Forcering af Arbejdet vil kunne gøre en Nedsættelse til 40 Timer ret illusorisk. I saadanne Tilfælde vil det være ønskeligt at kunne nedsætte Arbejdstiden under den i § 1 paabudte Grænse, og der foreslaas derfor tillagt Socialministeren en Beføjelse til i disse Tilfælde at bestemme, at Arbejdstiden nedsættes til 36 Timer ugentlig.

Stk. 3. Ifølge Bestemmelsen i Arbejds løshedslovens § 17, Stk. 1, Nr. 11 — der ogsaa gælder for Krisehjælp i Henhold til Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 —, maa der ikke ydes Arbejds løshedsunderstøttelse i Tilfælde, hvor Arbejdstiden er nedsat med $\frac{1}{3}$ eller derunder. Hvor Arbejdstiden er nedsat med mere end $\frac{1}{3}$, kan Understøttelse, hvis der herom er truffet Bestemmelse i Kassens Vedtægt, ydes forholdsmæssigt efter Nedsættelsen. Mønsterbestemmelsen herom fastsætter: „Naar Arbejdstiden er nedsat med $\frac{3}{6}$, $\frac{4}{6}$ og $\frac{5}{6}$ af den normale ugentlige Arbejdstid i Faget, ydes Understøttelse for henholdsvis 3, 4 og 5 Dage om Ugen.“ Denne Bestemmelse gælder ogsaa for de Kasser, der yder Understøttelse for 7 Dage ugentlig, hvilket de fleste Kasser gør.

Det følger heraf, at hvis Nedsættelsen af Arbejdstiden er $\frac{1}{3}$ eller derunder, f. Eks. hvor Arbejdstiden er nedsat til 36 eller 40 Timer ugentlig eller med 1 eller 2 Dage ugentlig, er særlig Lovbestemmelse ikke paakrævet for at hindre, at der ydes Understøttelse for de ledige Dage. Imidlertid kommer Reglerne i Arbejds løshedsloven om Understøttelse paa nedsat Arbejdstid ifølge Kassernes Praksis, der bygger paa en positiv Udtalelse fra Arbejdsnævnet, ikke til Anvendelse, hvor Nedsættelsen i Arbejdstiden praktiseres saaledes, at Arbejdsafbrydelsen omfatter mindst 1 Uge. Saadan Afbrydelse stilles lig med ordinær Arbejds løshed, og der er altsaa ingen Begrænsning i Adgangen til Understøttelse for den ledige Uge ud over den, der følger af Arbejds løshedslovens Krav om Ventetid — 6 Dage — for hver ny Ar-